

haanden som Dyrtiden maatte tænkes at forsvinde; den skal ikke i den Grad være varig, at den skal bestaa til Stadighed. Den højtærede Statsminister forudsætter altsaa, at ikke blot kommer dette Forslag paa denne Finanslov, men der kommer eventuelt et Forslag af samme Art eller noget mindre paa følgende Finanslove. Vi skal altsaa have en fortsat Række Diskussioner om dette Spørgsmaal, hvis Statsministeren faar raade derfor. Det er lige stik imod det, der er Grundlovens Forudsætning ved Bestemmelsen om, at dette Spørgsmaal skal ordnes for Kongens Regeringstid. Det er derfor, jeg har sagt, at det er et daarligt Raad, der er givet Kongen, naar man ved Fremsættelsen af dette Ændringsforslag har bevirket, at hele hans Forhold saaledes blev draget frem i Diskussionen. Den højtærede Regering ved, at dette Forhold for et tidligere Aar har kunnet ordnes saaledes, at en saadan Diskussion fuldt kunde undgaas, idet man da ydede noget ganske bestemt, nemlig et til Dyrtidstilægene svarende Beløb til en Række bestemte Tjenestemænd. Det var da ikke, saaledes som det nu er, en Forøgelse af Statens Ydelse, et Beløb til fri Disposition for Hofholdningen.

Til den ærede Ordfører for Venstre (Martin Hansen) skal jeg sige, at naar jeg har ment, at han og hans Parti og det konservative Parti paa Forhaand har været bundne ved den Fremgangsmaade, Regeringen har valgt, saa er det, fordi Regeringen ganske selvsagt, idet den fremsatte et saadant Forslag for Finansudvalget og lod dets Fremsættelse offentliggøre, havde gjort denne Sags Gennemførelse til en absolut Nødvendighed. Det siger sig selv, at efter at dette Forslag var offentlig fremsat, kunde Regeringen paa ingen Maade taale en Diskussion om denne Sag, som vilde føre til en anden Ordning af dette Forhold eller til et formindsket Beløb. Den høje Regering har stillet de to Partier overfor den ganske simple Nødvendighed at bevilge dette. Derfor er der efter den Maade, hvorpaa Sagen er fremsat, slet ikke Tale om nogen saglig Drøftelse eller nogen saglig Gennemførelse af dette Forhold. Sagen har ikke ligget saaledes, at flere Forhold kunde overvejes, og en anden Ordning træffes. Sagen har ligget saaledes, at man maatte tiltræde eller forkaste, og da Ordningen, som den her er givet, ikke stemmer med Grundlovens Aand, da den i enhver Henseende er utidig, saaledes som de Udvalgelser, der er fremkommet her, tydeligt beviser, da den er umaadeholden,

er det, jeg fastholder, at ved sin Fremgangsmaade er Regeringen overfor Kongen optraadt som daarlige Raadgivere, og den har her i dette Ting slet ikke tilstedt nogen saglig Drøftelse eller Afgørelse, men tvunget sine Partifæller til politisk at følge sig i dette. Vi siger politisk misbilligende: De daarlige Raad, som er givne, og som er udtrykte i dette Forslag, ønsker vi at stemme imod.

Finansministeren (N. Neergaard): Maa jeg til den ærede sidste Taler (Rode) sige, at jeg ikke her har indledet nogen Forhandling om Hofrepræsentationen. Jeg har udtalt min Opfattelse af den, som jeg er sikker paa deles af alle Medlemmer i denne Sal, nemlig at den er efter Forholdene paa en Gang beskeden og værdig. Det ærede Medlem nævnte Beskatningsforholdet. Selvfølgelig er der ved Statsydelsens Fastsættelse taget Hensyn til, at den ikke er Beskatning underkastet, det er et af de Momenter, der har været bestemmende ved dens Fastsættelse. Hvad Spørgsmaalet om en faldende Procent angaar, kan den absolut ikke anvendes her, hvor største Larten af de Tilskud, der er Tale om, skal gaa til Tillæg til et talrigt Hofpersonale; og der kan der ikke være Tale om en faldende Procent, de skal lønnes paa samme Maade som andre Tjenestemænd. Der kan den faldende Procent altsaa ikke i fjerneste Maade gøre sig gældende. Men desuden er dette Princip jo ogsaa kun praktiseret saaledes, at der har været givet mindre Tillæg for de højere og højst lønnede end for de lavere lønnede, og det fastholder man ogsaa ganske afgjort her, idet ikke nogen indenfor Statstjenestemandsløven paa langt nær kommer ned paa forholdsvis saa lavt et Tilskud, som der her er Tale om.

Det ærede Medlem beklagede sig over, at der ingen saglig Drøftelse havde fundet Sted. Jeg vil deroverfor sige, at der ikke har været nogen Anledning til en saglig Drøftelse. Jeg skulde med største Glæde have været villig til at deltage i en saadan, hvis der havde foreligget mindste Antydning om, at man ønskede det. Forslaget kom ikke frem som en Trumf lige før Behandlingen her i Salen. Det er kommet frem for lang Tid siden, og der havde været rigelig Lejlighed til en saglig Drøftelse, hvis man fra det ærede Medlems Side havde ønsket en saadan.

Til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen vil jeg kun sige, at den Kritik, han gør gældende med Hensyn til Skatte-